

BISERICA ȘI ȘCOALA

REVISTĂ BISERICESCĂ - CULTURALĂ

ORGANUL OFICIAL AL EPARHIEI ORTODOXE ROMÂNE A ARADULUI

LA ANUL NOU.

Este în tradiția noastră a creștinilor, ca în ziua de Anul nou să ne dorim unul altuia Anul nou fericit. Aceste cuvinte cuprind în sine un înțeles adânc, căci sensul lor sădește în inimile noastre nădejdi noul de muncă și de ceva mai bun și mai fericit ca în anul trecut. Doar în majoritatea cazurilor, zilele vieții noastre se strecoară pline de griji, de lupte, de chinuri și lacrimi.

Viața e plină de năcazuri. În casa unuia nu conținut bolile, la alții nu se pot usca lacrimile din cauza pierderii celor mai scumpi ai lor. În unele familii viața casnică este un infern, din cauza certelor fără temei. Cu un cuvânt fiecare casă își are necazul ei.

Iată pentru ce cuvintele de felicitare la Anul nou sunt primite de noi cu bucurie, căci fiecare individ sau cap de familie vrea să-și îmbunătățească traiul său pentru viitor: bolnavul vrea sănătate, săracul o viață mai ferită de griji, capul casei unde a intrat zăvistă, nădăjduiește ca anul ce vine să-l aducă pace și liniște.

În cursul anului nou însă ne desmetecim și observăm că anul nou nu ne aduce nimic mai mult, decât anul trecut.

Și atunci ne întrebăm: că unde putem găsi fericire și mulțumire? Ce vom face ca în anul ce-am intrat să găsim mai multă bucurie ca în cel trecut?

Atunci simțim că un glas tăcut pătrunde conștiința noastră. Este glasul blând al Mântuitorului Hristos, care bate la ușa sufletelor noastre și ne cheamă zicând: „Veniți la Mine toți cei năcăjiți și întristați”. La Mine veți afla de ce viața voastră, căci jugul meu este bun și sarcina mea este ușoară”. (Matei 11.28.30.)

Iată izvorul fericirii și mângâierii noastre.

Aceste sunt cuvintele de aur, cari trebuie să fie înrădăcinate în sufletul creștinilor. Fericirea ce ni-o doresc oamenii este de cele mai multe ori efemeră și trecătoare. În lucrurile și bunurile vremelnice nimic nu este temeinic și durabil.

Fericirea cea mare și tezaurul cel mai scump este credința noastră profundă în Mântuitorul Hristos și viața trăită după principiile preconizate de El.

Bucuria credinței adevărate nu se oșilește nici odată. Și prin rugăciuni și viață cinstită ea tot înflorește, până când devine un adevărat soare al credinței, care ne luminează mintea și ne încălzește inima.

În tot omul este o schintee a lui Dumnezeu, pentru fiecare din noi, Hristos a vărsat sângele său.

De aceea anul nou poate și chiar trebuie să fie pentru orice creștin o piatră de hotar, când fiecare poate începe o viață nouă.

Fiecare din noi suferă de un neajuns spiritual. Prin urmare fiecare creștin are nevoie de vindecare. Și cine ne împiedică să ne vindecăm sufletul?

Să cerem deci de la Dumnezeu că în anul ce vine să ne ferească de-a cădea și a trăi în păcatele trecutului. Și luminându-ne cu harul Său cel Sfânt să ducem o viață de creștini buni și cucernici. În sensul acestor adevăruri să ne dorim unul altora: Anul nou fericit!

Misiunile religioase pentru popor

de Arhim. P. Morușca

(Continuare.)

Pregătirea misiunilor.

Preotul va pregăti cu grije și râvnă pe parohienii săi în vederea misiunilor. Se vor

întrebuința toate mijloacele și se vor face anumite orânduiri prielnice, ca să trezească interesul și înțelegerea mulțimii și să-l atragă. De cu bună vreme, cu vre-o lună înainte de data misiunilor, preotul va stăruia de pe amvon, în conversații particulare, în vizite pe acasă, inspirându-le dorința după misiune, ca să fie primită cu drag și să participe intens la tot lucrul misionar. Pregătirea bună determină rezultatul, înlătură atitudinea de indiferență și înfrânge prejudițiile și împotrivirile ce ar putea să se încerce din partea necredincioșilor, ori a celor înstrăinați de biserică.

Împotrivirile vor fi tratați cu blândețe și cu prevenire, arătându-li-se binefacerile misiunii pentru suflet, pentru individ, familie și comuna întreagă. Iar când împotrivirea lor continuă totuși, preotul ca și credincioșii să se mărginească la rugăciuni pentru luminarea lor, dar să nu se dimită în discuții contradictorii, cari rareori folosesc ceva, și mai degrabă să-l lase fără răspuns.

Indemnurile dela amvon nu vor intra în meritul misiunilor, ci se vor ține în cadrele orientărilor asupra importanței misiunilor: ce sunt acestea, cum trebuie să fie primite și cum trebuie să se organizeze credincioșii înșiși pentru a lua parte la ele.

Vor fi pregătiți copiii în școală ca să se facă tot atâția soli de chemare în casele părinților lor.

Se vor spicui anume persoane, bărbați și femei cu viață pioasă și cu pronunțate înclinații religioase; îndeosebi din rândurile celor din „Oastea Domnului” vor fi aleși „apostoli laici”, cari se vor constitui în *comitet misionar*. Comitetul va împărți întreaga comună pe „vecinătăți” de supraveghere, de câte 10—20 familii, pe seama unuia. La vreme cu prilej membrii comitetului vor bate la ușa fiecăruia din vecinătate, ca să le trezească interesul pentru misiuni.

Părinții vor îngriji de copiii lor mai răsariti să nu lipsească dela misiuni; stăpânii vor îndupleca pe servitori și oamenii lor de serviciu, patronii le vor înlesni muncitorilor, și mai ales cu pilda lor se vor face indemn.

Oamenii de ajutor, din comitetul misionar, vor avea consfătuiri prealabile cu preotul, îl vor ține în curent cu dispoziția sufletească, ca la nevoie să știe unde și cum să intervină personal.

Se vor lua măsuri ca în decursul misiunilor să fie stavilite orice petreceri sgomotoase și ispititoare, — misiunea fiind timp de pocăință, — ca să nu zădărească pe cei ce vor să

se adâncească în sine, în lumea lor sufletească, însuflețiți de dorința după mântuire.

Se vor îndemna credincioșii să asculte toate predicile în legătura cu Sf. slujbe prevăzute în program, cari vor fi anunțate, întotdeauna, prin tragerea clopotelor, cu atâta timp înainte, ca să aibă răgaz să se adune la biserică și cei din unghiurile mai îndepărtate. Să participe îndeosebi la introducerea misiunilor, ca dela început să se creeze atmosferă prielnică, să se îndemne a se potrivi unii altora, ca măcar să nu se stingherescă printr-o atitudine de viață expansivă, ori prin purtarea nepotrivită a celor ce nu iau parte la misiuni.

Parohul însuși, în timpul pregătirii și în decursul misiunilor, va renunța la îndeletnicirile cari pot trezi nedumerire. Se va feri de orice ar putea da pricină de sminteală, jertfindu-și toată preocuparea problemei misionare, ca dovada lui de interes să inspire prețuire și la credincioși. Casnicii preotului să nu lipsească dela misiuni.

Propaganda în vederea misiunilor se poate face cu succes și prin foile ce se citesc în parohie, dacă nu se poate scoate chiar o foaie volantă, de ocazie. Un bun mijloc este tipărirea programului misiunilor și răspândirea lui din vreme, pe la casele creștinilor.

Mărturisirea

Punctul central, spre care se îndreaptă tot lucrul misionar este mărturisirea, ca mijloc de refacere a ființei omenești, — „templul Duhului Sfânt”, — de curățire a vieții și de înviorare a religiozității.

Preotul, prin cateheze, îndeosebi la vecerunile Duminicilor și sărbătorilor premergătoare misiunilor, va instrui până în amănunte cum trebuie să urmeze creștinii, pentru a face o bună și deplină mărturisire.

Pregătirea făcută cu plan și cu sistem va răscoli adânc conștiința credincioșilor, scoțând la suprafață păcatele uitate, ori acoperite de zgura nepăsării. Îi va ajuta să poată distinge între păcate și greșeli, introducându-i în destoinicia de a-și examina conștiința cu deamăruntul.

Examinarea conștiinței se face în lumina învățătorilor Evangheliei, în raport cu cele 10 porunci ale Legii și cu cele 9 porunci bisericesti; ținând seamă de cele 7 fapte ale milei trupesti, și de faptele îndurării sufletești; măsurându-și gândurile, vorbele și faptele de toate zilele în cumpăna dintre virtuți și păcate; având

Înaintea ochilor virtuțile teologice și cele morale, virtuțile în slujba aproapelui și cele 7 virtuți, cari stau în fața celor 7 păcate de moarte, a păcatelor contra credinței, contra iubirii de Dumnezeu, de sine și a aproapelui, a păcatelor strigătoare la cer și a celor improtriva Duhului sfânt.

Pe temeiul acestora trebuie să se pună la îndemâna penitentului, pentru examinarea conștiinței sale, o *șemă de întrebări*, cât mai amănunțită, cuprinzând toată învățătura de credință ortodoxă și normele de viață morală. Întrebările se vor clasa și nuansa după vârstă și sex, așa ca în fața lor să tresară conștiința penitentului, să se trezească răspunderea pentru credință și viața lui și toată ființa lui să treacă printr-o adâncă frământare.

Șema de întrebări va fi oglinda în care penitentul își examinează fața vieții sale, socotindu-și nevrednicia, pe care o duce înaintea duhovnicului, ca prin părere de rău, prin căință și hotărâre de îndreptare să dobândească ușurare, curățire, iertare și deslegare. Fără căință și propusul ferm de a nu mai păcătu, nu este îndreptare.

Înfățișându-se la scaunul mărturisirii, penitentul trebuie să-și dea seama că el însuși este acuzator asupra sa, iar mărturisirea lui trebuie să fie sinceră și deplină; la anumite epoce având să facă mărturisire generală.

Șema de întrebări îi va fi de ajutor și duhovnicului la richizitorul ce-l face cu întrebările lui, spre a avea bază sigură la formularea judecății, pentru a putea pronunța sentința, adică deslegarea, — iertarea păcatelor, sau ținerea lor. (Io. 20. 23).

Asemenea va trebui Biserica să fixeze pentru duhovnici o *normă la impunerea canonului*. „Învățătura pentru canoane” prevede numai oprirea dela sf. împărtășanie, pe mulți ani, și pentru oarecare păcate: post și metanii. Ori azi, când viața morală e așa de laxă și conștiința creștină lăncezită, canonul trebuie să fie stabilit în raport cu păcatele și impus astfel, ca să fie un reazăm în năzuința de îndreptare, o școală de educație religioasă, un îndemn permanent la revizuirea concepției de viață în spirit creștin.

Având de bază dispozițiile canonice și hotărârile sfinților Părinți, privitoare la impunerea canonului, va trebui să ținem seamă și de circumstanțele și cerințele vremilor de acum. Voiu aminti aici o singură chestiune: aplicarea

în chip de canon a citirii sfintei Scripturi, alegându-se părți caracteristice, cu specială privire la diferitele păcate, ca și în acest fel să punem Biblia în mâna credincioșilor.

Mărturisirea să primește în biserică, de față fiind numai preotul cu penitentul. Nu poate fi admisă prezența altora, nici la distanță mai mare, oricât de încetșor ar decurge conversația, ca penitentul să fie pus la adăpost de bănuiala că ar mai putea auzi cineva mărturisirea lui, stingherindu-i liniștea și sinceritatea.

În apropierea de scaunul mărturisirii, potrivit pentru închinare va sta Icoana Domnului nostru Iisus Hristos și sf. Evanghelie. Iar duhovnicul așteaptă șezând în „jilt”, cu crucea în mână, pe care o dă spre sărutare înainte de a începe mărturisirea.

Fiind biserica spațioasă, în tinda femeilor, poate mărturisi al doilea duhovnic, având asemenea la îndemână Icoana și sf. Evanghelie.

În afară de biserică nu se va face mărturisire decât pentru bolnavi acasă și în cazul când sunt mulți la mărturisire. Atunci la un loc cuviincios și apropiat.

Ascultarea mărturisirii în picioare, ori în-genunchind penitentul, are avantaje și desavantaje și una și alta. Duhovnicul se va acomoda după obiceiul locului. Dar penitentul, care se va pleca să în-genuncheze, nu va fi oprit. Și de va pleca capul adânc, i-se va pune și patrafirul deasupra, spre a-l acoperi sfiala.

Nu poate fi cuprinsă, în cadrele acestor expuneri, problema mărturisirii în întreg complexul ei. E cea mai delicată și mai dificilă problemă pastorală și pentru vremile noastre chestiunea necesită o preocupare specială, măcar mărturisirea a făcut parte din viața creștină dela început și a fost întrebuințată de Biserică neîntrerupt, ca cel mai eficace mijloc de educație și pastorație creștină ortodoxă.

(Va urma)

Școala creștinească.

La popoarele vechi era un lucru mare, dacă cineva era introdus în așa numitele „misterii” sau taine ale zeilor. Numai puțini se puteau bucura de aceste cunoștințe, de aceea se țineau mândri și priveau cu dispreț asupra mulțimei neînțelegătoare.

Creștinismul încă își are tainele învățături sale; dară aici i-s'a dat fiecărui om puțină să cunoască și să învețe misterele Dum-

nezei. Oricine poate cunoaște pe Dumnezeu. Judecând asupra creaturilor sale, asupra ordinei și scopurilor din lume, ajunge la convingerea: „mare ești Doamne și minunate sunt lucrurile tale”!

Oricine poate citi și învăța din sfânta carte a cărților cuvântul Domnului descoperit nouă prin însuși Fiul său. Cine cunoaște pe Fiul, cunoaște și pe Tatăl, care l-a trimis.

În aceste taine ale legii creștinești să cade mai ales astăzi, ca să fie introdus tot omul, ce vine în lume și încă din tinerețe.

„Lăsați copiii să vie la mine și nu-i opriți” zice cerescul învățător, îndemnându-l pe toți să primească binecuvântarea sa.

Aceste cuvinte ar trebui să le scriem deasupra ușilor școalelor noastre, căci ele indică menirea școlii, să ducă tineretul la Hristos.

Copiii trebuie să învețe în școală să cunoască pe Mântuitorul Hristos, să creadă să rădăduiască în El, să învețe aici tainele învățământului creștinesc, morală și iubirea creștină.

Pentru acest mare scop s'a însuflețit biserica și a întemeiat școli din timpurile cele mai vechi, punând ca învățători pe slujitorii sfântului altar.

De aici să explică legătura cea strânsă, ce a fost și ce ar trebui să fie și de aici înainte între biserică și școală.

Părinții indiferenți față de școală, sunt indiferenți față de biserică, de religie și de credință. Copilul care nu cercetează școala regulat, nu va cerceta nici biserica. După aceasta putem cunoaște starea religioasă morală a întregii familii.

Isus chiamă copiii la sine, dară câți părinți nu-i opresc. Unii ca aceștia ar spune că este o barbarie, când ai bucate să lași copiii să rabde și să moară de foame. Trupul dară să nu-l lași să flămânzească, însă sufletul, care este mai presus de trup, îl poți lăsa? „Copiii strigară după pâine, și nu era nimeni, care să le dea.” zice sfânta scriptură, înțelegând pâinea sufletească.

Părinții, cari detrag copiilor acest nutre-mânt sufletesc, stau sub aspră răspundere. Dacă înșiși ei premerg cu exemple rele în casa lor și abat copiii dela cele religioase, păcătuiesc în doi. Căci zice Hristos „vai de acela din pricina căruia vine sminteală, mai bine de și-ar acăța o piatră de gât și să se arunce în mare”.

Copiii sunt aurul de mare preț, încredințat de Dumnezeu părinților, pe care iară-l va cere din mâinile lor cu dobândă. Și vai de acei părinți, cari poartă vina la pierderea copilului lor.

Dacă ei nu se îngrijesc de cu vreme, să

dea copiilor o creștere religioasă, să aibă în școală, pe lângă alte cunoștințe și îndrumare în tainele învățătorei creștine, păcătuiesc.

Cine n'a învățat din copilărie frica Domnului, acela nu-l va iubi, nici nu se va teme de El la bătrânețe.

Deaceia biserica trebuie să păzească și să conducă școala, ca o pepinieră a creștinismului.

Părinții aduc copiii în lume, dară școala, învățătorii le dă o viață sufletească și-i face oameni. Li introduce în tainele credinței și moralei creștine, fără de care nu pot trăi.

Pe lângă cunoștințele de lipsă învățătorii trebuie să le dea copiilor în școală și educația. Instrucția fără educație nu folosește, ci strică.

Timpu prezent cere, ca învățătorii dela școlile primare și profesorii școlilor secundare, să aibă de ținută supremă educația. Împlinind aceasta vor fi răsplătiți cu prisosință pentru toate ostenele lor.

Biserica s'a luptat cu greutate nesămuite pentru susținerea școlii confesionale și nemai putând suporta sarcina materială a cerut ajutorul statului.

Datoria statului este, ca să sprijinească școala din răzputeri, căci și el are interes, ca și biserica, să aibe cetățeni ascultători, buni și de omenie, *însă școala să nu o scoată de sub oblăduirea și conducerea bisericii.* Să o lase și mai de parte sub înăurirea bisericii, după cum a fost.

Cine rupe școala de biserică, nu-și dă seama de urmări și nu lucră după cuvântul Domnului, ce zice: „Lăsați copiii să vie la mine.” Să va face obiecțiune, că nu este nimeni în contra bisericii, că învățământul religios în școală se poate preda și mai departe cum a fost în trecut, să pretinde numai ca statul și nu biserica, să aibă supravegherea și stăpânirea asupra școlii.

Oare dacă copilul ascultă d. e. pe săptămână două oare învățământul religios, iară în celelalte oare va face ce vrea, putea-va el deveni bun și ascultător? Dacă va fi elevul numai în oarele de religie instruit în duhul bisericesc, iară la celelalte materii va fi hrănit cu teorii contrare religiunii, va cinsti el religia și biserica? Ce se va alege din simanța aruncată în această vreme? Rodul se cunoaște mai ales acum după război.

Cumpănind cele amintite până aici putem înțelege mai ușor motivele, cari l-au îndemnat

pe Venerabilul d. Vasile Goldiș, să facă propunerea la congresul bisericesc, de revenire la școala confesională de sub oblăduirea bisericii.

Ilie Hociotă
protopop militar.

O zi însemnată pentru comuna Ignești.

Această comună timp de vreo 8 ani a fost fără preot în loc. În 4 Dec. 1927 a avut fericirea a-și vedea și ea un părinte sufletesc în mijlocul parohiei, care de când s'a introdus în parohie bine a făcut atât pentru parohie cât și pentru credincioși. A adus la sft. bis. pe Marcu Laslău, care timp de 6 ani nu a pășit în sf. bis. cu familia, iar azi a revenit și Filip Mureșan, care timp de 3 ani nu s'a pus piciorul în sf. bis.

Parochia fiind săracă vrednicul nostru părinte a alergat pe la Venerabilul Consiliu eparhial, de acolo ne-a câștigat un ajutor de 5000 Lei, dela Prefectura Jud. 10.000 Lei, a mai donat el 1000 Lei plus spesele ce l-a făcut dânsul pentru reparat. Iar în anul D-lui 1929 s'a renovat Sft. biserică cu ajutorul lui D-zeu și în 24 Nov. a. c. a fost sfințirea în cadrul unui praznic evlavios plin de mare însuflețire.

Sfințirea bis. din Ignești a fost favorizată de o vreme de toamnă cu soare. La oarele 8, când s'a început utrenia, poporul de pe valea Dezei și de pe Crișul alb a început să sosească în portul nostru draguț. Prin mulțimea de țărani apare notarul cercual Mircea Leuca, mai mulți învățători și intelectuali.

Sfințirea apei o săvârșesc Iuliu Bodea preot în Buteni, incredințatul din partea P. S. S. Episcopul nostru Grigorie, preotul local Gheorghe Popovici, Romul Ioja preot în Ravna, Petru Ardelean preot Minead, Aurel Ionuș preot Frunișor, Lazar Ioja pr. Selegeni Sinesle Tăutan pr. Laz, Ioan Bădescu Susan, Teodor Rusu pr. Neagra.

După sfințirea apei convolul se pune în mișcare, se face încununarea Sfântului locaș cu cetirea celor 3 Sft. evanghelii și mîrlirea în dreptul Sft. altar și celor 2 strane, cântărețul Bejan și Miclea cântă frumos: Inconjurați popoarelor Sionul, Sftilor mucenici, etc.

După intrarea în bis. părintele Iuliu Bodea cetește în genunchi, cu glas, rugăciunea de sfințire și se sfințește interiorul bisericii, apoi să începe sfta liturghie.

Biserica e plină, publicul jumătate nu a încăput, liturghia decurge în mod solemn, răspunsurile liturgice le cântă corul mixt din Prăjești, condus de vrednicul preot I. Tămaș.

Iar dela Irmos cântă corul din Deza, la pricează părintele Iuliu Bodea din Buteni rostește o predică bine reușită, după sft. liturghie Iuliu Bodea împarte nafora și să stropeste mulțimea cu apă sfințită.

Preotul Gheorghe Popovici a oferit preoților și oaspeților un banchet în casa parohială.

La cursul banchetului s'au rostit mai multe toaste bine simțite.

Cel dintâlu vorbește Păr. Iuliu Bodea care aduce omagii și roagă asistența să închine pentru P. S. S. Ep. Grigorie, care nu cunoaște oboseala în răvnă și de a cerceta, lumina și întări în credință strămoșească pe eparchioții săi.

Al doilea:

Părintele Gheorghe Popovici pentru P. On. P. Florian Roxin și a păr. Iuliu Bodea, cari au alergat la săvârșirea acestei sfințiri

Părintele Sinesle Tăutan pentru Părintele Gheorghe Popovici, cu ce finează își conduce turma și în timp de 2 ani a dus o luptă și s'a lăsat el pe sine spre a vedea realizat scopul pe care și l-a fixat de a repara Sft. biserică.

Părintele Romul Ioja pentru Dl. Prefect, care a ajutat această parohie la reparatul ei cu o sumă destul de frumoasă.

După banchet a plecat fleștecăre la ale sale.

Ajunul de Crăciun în penitenciarul Aradului.

În ajunul Crăciunului, pela orele 5 seara, deținuții din închisoarea de pe lângă tribunalul Aradului au fost cercetați de D-na Dr. Botiș, însoțită de D-na Bene și încă de o D-nă delegată a societății Missio din Arad. Aceste D-ne însă nu au venit, — precum s'a văzut la urmă, — numai pentru a vedea deținuții din închisoare și a le spune câteva cuvinte de mângâiere, ci și pentru a le distribui câte un mic cadou de crăciun: colaci, zahăr, ceai, câteva cămăși și câteva rânduri de haine.

Bucuria celor goniți dela vetrele lor de biciul nenorocului era nespus de mare, văzând, că societatea, pe care au vătămat-o prin faptele lor, îndemnată de glasul lui Hristos, de glasul iubirii deaproapelui, se întoarce către ei cari, acum, se află în necazuri și strămătorare.

Pe fețele lor, cari deobiceiu sunt posomorâte și brăzdate de lacrimile rușinii și ale părerii de rău, acum, se vedea parcă licărind o rază de mângâiere și de nădejde, care par'că grăia zicând: credem că nu suntem pierduți, când vedem că lumea din afară nu ne-a părăsit, că ne iubește și vrea să ne aibe buni în mijlocul ei, cât de curând.

Dupăce, cadourile aduse au fost stropite cu apă sfințită, în paraclisul ortodox al închisorii, preotul Siclovian a rostit deținuților o cuvântare. Deasemenea a vorbit și D-na Dr. Botiș, accentuând, că fiecare om, dar îndeosebi acel ce a vătămat societatea, trebuie să-și cerceteze cât de des conștiința sa și să se silească a se însănătoșa moralicește, ca scăpând din închisoare să poată fi membru folositor societății din care este exclus temporal. Să nu uitați dragii mei, — zice D-na, — că Dumnezeu lucrează cu două mâini, în una ține dreptatea

și ne judecă după faptele noastre, iar în cealaltă ține mila sa cea nemărginită și ne iartă dacă ne întoarcem către Dânsul udându-ne calea cu lacrimile pocăinței.

D-na Bene a vorbit în limba maghiară, spunând că cei mulți pe cari Dumnezeu i-a învrednicit să petreacă praznicul Crăciunului în sânul familiilor lor, s'au gândit, că, dacă suntem frați în Hristos, trebuie să ne cercetăm nu numai la bucurie ci și la necaz și de aceea ne-am însărcinat să vă oferim aceste cadouri neînsemnate și să vă rostim câteva cuvinte de mângâiere pentru petrecerea praznicului zilei de mâine.

Luând cuvântul directorul închisoarei, Bozgan, a adus călduroase mulțumiri tuturor celor ce se interesează de moralizarea deținuților, între cari locul de cinste îl are D-na Botiș, căci D-sa adeseori ne cercetează și ne îndeamnă să-i cerem ajutorul în caz de nevoie.

În sfârșit a vorbit și un deținut dând expresiune sentimentului de unanimă mulțumită față de D-nele prezente precum și față de conducătorii penitenciarului.

Au urmat apoi câteva colinzi cântate de deținuți și împărțirea obiectelor aduse.

Misiune religioasă în Ostrov.

Poate că unii preoți să vor înfrica când autoritățile bisericești competente, în frunte cu neobositul nostru P. S. Sa episcop Grigorie, care în nemărginită dragoste pentru turma sa, aplică toate mijloacele pentru moralizarea ei, — vor designa misiune religioasă în cutareva comună, de teamă că vin atâtea preoți în comună la biserică și nu succede misiunea, cu atât mai vârtos că în urma ordinului neobositului nostru episcop, misiunea are să se înceapă din ziua premergătoare, zi de lucru, când poporul și în zile de sărbătoare cercetează cam slab biserică, dar în zile de lucru?, dar să nu aibă teamă, că succede, trebuie pregătit însă poporul în biserică, iar tineretul în școală la oara de religie, și va succede, căci misiunile sunt bune, folositoare și moralizatoare.

Duminecă în 15 l. cit. a fost designată misiunea religioasă în Ostrov, cu program: mărturisirea, cuminecarea credincioșilor și săvârșirea tainei sftului maslu.

Sâmbătă la 3 oare fix sosește la biserică P. C. Sa părintele protoiereu Traian Cibian, preoții Moisi Bordoș din Birchiș și Iuliu Stoica, preot capelan din Virișmort, sfințit de curând și care promite a fi preot vrednic de chemarea sa, — sunt întâmpinați de preotul locului, iar după bineventare se oficiază în sobor vecernia, se adună popor mult, la fine P. C. Sa părintele protoiereu ține o cuvântare bine întocmită și edificatoare despre mărturisire, care este ascultată cu mult interes și atențiune, arătând însămnătatea mărturisirii și ca urmare a fost că după terminare, tot poporul, bărbați, femei, tineri și bătrâni s'au prezentat la mărturisire, terminându-se mărturisirea cu cei prezenți, s'a anunțat că mâine la începerea utreniei se va continua, astfel s'au terminat lucrările pregătitoare misiunii pentru a se continua Duminecă, iar preoții s'au dus în parohiile lor, fiind în nemijlocită apropiere.

Duminecă la 8^{1/2} oare sosesc de nou P. C. Sa părintele protoiereu Traian Cibian, împreună cu preotul Iuliu Stoica, — părintele Bordoș fiind reținut în parohia sa, — și se începe utrenia, se adună popor mult, după terminarea utreniei se invită cari doresc a se mărturisi, se prezintă mulți tineri și bătrâni, s'au prezentat mulți cari în viața lor de când au fost copii, nu s'au mărturisit și cuminecat.

Terminându-se mărturisirea se începe Sfita liturghie servind în sobor P. C. Sa părintele protoiereu Traian Cibian, Iu-

liu Stoica preot și Iulian Popescu preotul locului, răspunsurile liturgice le-a dat corul bine instruit al tineretului din loc, înființat de fosta învățătoare Livia Balla, care s'a sacrificat mult pentru acest cor, de prezintă elevă la conservatorul din Cluj, — și condus acum de tinerul econom George Danciu. La priceasnă P. C. Sa părintele protoiereu ține o cuvântare potrivită despre taina cuminecături, pătrunzând cu verva-i oratorică adânc în inimile credincioșilor și dând multă hrană sufletească credincioșilor.

Terminându-se cuvântarea se prezintă preotului locului doi elevi ai școlii primare din loc, copii de sectari nebotezați, cari fiind pregătiți mai din înainte de preotul locului în oarele de religie în învățăturile bisericești creștine, — cu învoirea părinților lor, cer să fie botezați și împărțiți cu Sfita taină a cuminecături, fiind de față și nașul lor pe care ei l-au rugat să le fie naș.

Numele elevilor Livia Nădăstean de 12 ani și George Nădăstean de 10 ani, frați.

În mijlocul poporului numeros din biserică se săvârșește taina sftului botez asupra lor de preotul locului, asistând P. C. Sa părintele protoiereu și Iuliu Stoica preot, mărturisirile cerute la botez le-au făcut ei înșiși, ceea ce a făcut mare impresie asupra poporului; terminat actul botezului, băieții se mărturisesc și se împărțesc cu Sfita taină a cuminecături împreună cu ceilalți elevi și un număr frumos de popor, după care s'a continuat Sfita liturghie până la fine, invitându-se poporul la vecernie, când se va săvârși taina maslului.

La 3 ore vecernia a fost servită în sobor, iar după vecernie s'a săvârșit sftul maslu asupra unui popor numărös.

Terminat fiind serviciul divin, preotul locului mulțumește preoților pentru serviciul ce l-au adus bisericei, și poporului pentru ascultarea ce a dat.

Cu aceasta ocașune, părintele Iuliu Stoica și-a eternizat numele său în biserică din Ostrov prin aceea că a dăruit sftei biserici icoana „Cina cea de taină”, lucrată de dânsul artistic în pirogravură, punând la dispoziție materialul necesar tinerul creștin de aci Iustin Tamșa, icoana tot în ziua aceea s'a sfințit și s'a dat destinațiunii, punându-se la locul său pe iconostas.

D-zeu să-i răsplătească acest dar adus bisericei spre lauda și mărirea lui D-zeu.

Cu aceasta s'a terminat misiunea religioasă din Ostrov, lăsând multă mângâiere și hrană sufletească în inimile credincioșilor.

Ostrov, la 17 Decembrie 1929.

Iulian Popescu
paroh.

INFORMAȚIUNI

URARE

*Când pășim pe pragul anului 1930,
dorim iubitorilor noștri colaboratori și
cititori, Anul nou cu bine și cu spor
la muncă, urmată de fapte creștinești
și mulțumire sufletească.*

Apel către domnii Preoți.

Subsemnatul, respectuos Vă rog a publica poporului, că în Căminul Municipiului Arad pentru ucenicii ind. com. — să primesc pentru plasare la meserii, băeți cari au terminat cel puțin 4 clase primare.

Doritorii se pot adresa la Direcțiunea Căminului, anexând la cerere, Extras de botez și Certificat de școală.

Arad, la 28 Decembrie 1929.

Liviu Dublea
director.

Mulțumită.

Subsemnatul în numele parohiei Aradul nou aduce cele mai profunde mulțumiri Dlui *Dr. Liviu Cigăreanu*, Prefectul Județului Timiș-Torontal pentru generosul ajutor de 100.000 (unasutămii) Lei, pe care a binevoit a ni-l acorda din fondurile Județului pentru construirea bisericii noastre. Parohia noastră rămâne D-Sale pururea recunoscătoare pentru darul generos, rugându-se Atotputernicului Dumnezeu să-l răsplătească din darurile sale cerești și să-l dăruiască deplină sănătate și fericire.

Aradul nou, 18 Dec. 1929.

Dr. Nicolae Popovici
prof. de teol. și adm. par. în
Aradul nou.

Mulțumiri

adânc simțite aduce parohia ortodox-română din Sfânta Ana marimonoșilor donatori în cursul anului 1929: Prefecturii Județului Arad pentru suma de 30.000 Lei votată fondului zidirii bisericii;

Fostului preot Bujor N. Poliș pentru frumoasa icoană în ramă a Mântuitorului; în valoare de 6000 L;

Comunei Sfânta Ana pentru ajutorul în numerar de 10.000 Lei;

Comunei Caporal-Alexa (Cherechlu) pentru ajutorul în numerar de 3.000 Lei;

Comunei Sănmartin pentru ajutorul în numerar de 1000 Lei.

Bunul Dumnezeu să le răsplătească înmii din darurile sale cele cerești.

Sfânta-Ana, la 16 Decembrie 1929.

În numele parohiei:
Virgil Mihulin
preot.

Concurs.

Institutul Biblic al Bisericii ortodoxe române dorind a tipări în bibliotecă sa o serie de broșuri pentru prevenirea și combaterea propagandei sectante, publică pentru aceasta concurs, pe termen de trei luni, adică până la 1 Aprilie 1930, pentru alcătuirea următoarelor broșuri:

1. *Sectele religioase*. Istoricul apariției lor. Starea lor astăzi externă și internă. (În această broșură se va arăta pe larg biografiile întemeietorilor acestor secte, cari au fost adesea ori oameni de rea credință, înșelători etc.).

2. Problema mântuirii, după concepția ortodoxă, catolică, protestantă și sectantă.

3. Sfânta Scriptură și Sf. Tradițiune.

4. Biserica.

5. Tainele Bisericii.

6. Cultul Sfinților.

7. Tălcuirea Sf. Scripturi.

8. Cinstirea Sfințelor Icoane.

9. Cinstirea Sf. Cruci.

10. Rolul misiionarului ortodox.

11. Metoda prevenirii și combaterii sectelor.

Tratarea acestor chestiuni se va face într-o expunere clară, cu termeni înțeleși de toată lumea și cu argumentație biblică suficientă pentru luminarea desăvârșită a chestiunii.

În ceea ce privește stilul, acesta nu va fi nici popular, nici științific, ci pe cât posibil va trebui să îndeplinească ambele aceste calități.

Și fiindcă broșurile se vor tipări cu două feluri de literă și anume, cu literă mai mare argumentația strict necesară și compatibilă cu o descriere pe înțelesul tuturor, iar cu literă mai mică textele biblice în întregime, pentru aceasta alcătuitoarii vor ține seama în tratarea subiectelor de lucrul acesta.

Formatul broșurilor va fi acela al broșurilor tipărite în biblioteca Institutului biblic, și fiecare broșură va putea avea dela 5—7 coale de tipar adică 80—120 de pagini.

Institutul biblic plătește ca drept de autor odată pentru totdeauna, pentru broșurile alese, lei 4000 coale de tipar.

Alegerea broșurilor se va face de către comitetul de editură al Institutului, la care va lua parte și comitetul administrativ sau un delegat al său.

Cel care dorește a cunoaște mai amănunțit felul în care Institutul dorește să fie tratate aceste chestiuni, sunt rugați să citească referatul prezentat comitetului administrativ în această privință, de către dl. Th. Păcescu, președintele comitetului și publicat în revista „Biserica ortodoxă” de pe numărul pe luna Decembrie.

Pentru întregirea parohiei vacante din Laz, se scrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în organul: „Biserica și Școala” pe lângă următoarele venituri:

1. Usufructul sesiei parohiale constătătoare din 32 jug. pământ arător și fânaș.
2. Casă parohială cu două intravilane.
3. Bir și stolele legale.
4. Întregirea de salar dela stat, pentru care parohia nu ia nici o răspundere.

Parohia e de clasa III.

Alesul va predica regulat, va catehiza elevii școlii primare și va suporta toate dările după beneficiul său.

Doritorii de a reflecta la aceeași parohie vor înainta cererea însoțită de anexele necesare, consiliului parohial din Laz, pe calea oficiului protopresbiterial din Buteni, în termenul concursual.

Tot în acest termen se vor prezenta, cu prealabila știre a protopopului tractual, într-o Duminică sau sărbătoare în sfânta biserică din Laz, pentru a-și arăta dexteritatea în cântare și oratorie. Reflectanții din alte dieceze vor trebui să aibe consensul P. S. Sale Episcopului nostru diecezan pentru aceasta parohie.

Laz, din ședința consiliului parohial, ținută la 3 Nov 1929.

(as) Preot Sinesie Tăutan președinte. (ss) Petru Tol notar.

În înțelegere cu: Florian Raxin protopopul tractului.

2-3

—□—

Conform rezoluțiunii Ven. Consiliu Eparhial Nr. 6937/1929 pentru îndeplinirea parohiei vacante din Leucusești, se publică concurs cu termen de 30 zile, socotite dela prima apariție în organul diecezan „Biserica și Școala”.

Venitele împreunate cu acest post sunt:

1. Una sesiune parohială în extenziune de 30 jugh.
2. Stolele legale.
3. Întregirea dotației preoțești dela Stat.
4. Locuință nu este.

Preotul ales va suporta toate impozitele după venitul din parohie.

Va avea să predice în toate Duminicile și sărbătorile și să catehizeze la școala din loc, fără altă remunerațiune.

Dela recurenți se cere cvalificațiune pentru parohii de clasa primă.

Cei ce doresc a compete la acest post se vor prezenta în vr'o Duminică sau sărbătoare în sf. biserică din Leucusești, spre a-și arăta dexteritatea în cele rituale și oratorii, conformându-se strict dispozițiunilor §-lui 33 din Regulamentul pentru parohii. Cererile însoțite de anexele necesare, adresate consiliului parohial ort. rom. din Leucusești, le vor înainta în termenul concursual oficiului protopopesc ort. rom. din Bălănt.

Cei din altă dieceză vor cere prealabila binecuvântare a Prea Sf. Sale Diul Episcop diecezan spre a putea concura.

Leucusești, din ședința consiliului parohial, ținută la 20 Ianuarie 1929.

Consiliul parohial

În înțelegere cu: Ioan Trifu protopop.

2-3

—□—

Conform rezoluțiunii Vener. Consiliu eparhial No. 6759/1929 pentru îndeplinirea parohiei vacante din Bunea Română, protopopiatul Birchișului, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Biserica și Școala”.

Venitele împreunate cu acest post sunt:

1. Sesiunea parohială în estenziunea ei de astăzi, circa 31 jugh., parte arător, parte fânaș.
2. Casă parohială nouă, cu supraedificate și grădină de 400 stg. □
3. Un intravilan de 800 stg. □ estenziune, în apropiere de casa parohială.
4. Stolele legale.
5. Întregirea de salar dela Stat, pe care parohia nu o garantează.
6. Parohia e de clasa III.

Alesul va predica regulat în sf. biserică, va catehiza la școala din loc și va suporta dările după venitul său.

Cererea de concurs adresată consiliului parohial din Bunea-Română, se va înainta Oficiului protopopesc din Birchiș în termenul concursual. Reflectanții, cu prealabilă știre a protopopului, se vor prezenta în vre-o Duminică ori sărbătoare în sf. biserică, — în conformitate cu §-ul 33 din Regulamentul pentru parohii, — pentru a-și arăta dexteritatea în rituale și oratorie. Cei din alte dieceze vor produce act dela Prea Sf. Sa Episcopul nostru diecezan.

Consiliul parohial.

În înțelegere cu: Traian Cibian protopop.

—□—

2-3

Citiți și răspândiți

„Biserica și Școala”

Redactor responsabil: SIMION STANA.